

IN FERNEM LAND

obc 2017/2018:centenari bernstein kazushi ono i nikolaj znaider

16 ja heu valorat

la vida com a pretext
per anar a l'òpera

LA
FONOFLERNEMLANDTEC
A

AMFORTAS, EL
CORRESPONSAL

MATERIAL ADDICIONAL
SUGGERIMENTS

CERCADOR

L'AGENDA DE IN FERNEM LAND

*

Espai disponible per a
anunciar l'activitat
musical.

Interessats poseu-vos en
contacte amb mi a
**infernemland2007@gmail.
com**

Ús de cookies Aquest web utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continueu navegant entenem que les accepteu. [Our Cookie Policy](#)

Accepta i tanca

A partir d'ara, els arxius d'àudio i vídeo tindran un temps de disponibilitat de descàrrega limitat, sense possibilitat de recuperació una vegada deixin d'estar disponibles

TRADUCTOR

Este blog
traducido al castellano

This blog
translated in English

Diesen Blog ins
Deutsche übersetzt

ce blog traduit en
français

NOVETATS I
RECICLATGES

IN FERNEM LAND

ELS DARRERS
COMENTARIS

	Guillermo Iván Soto... a EL QÜESTIONARI IFI DE MARGA FE...
	ISOLDA a STAATSOPER DE VIENA 2017/2018:...
	Guillermo Iván Soto... a STAATSOPER DE VIENA 2017/2018:...
	Giacomo a EL LUDWIG TRIO INTERPRETA BEET...
	Jordi a STAATSOPER DE VIENA 2017/2018:...
	JordiP a STAATSOPER DE VIENA 2017/2018:...
	Joana a EL LUDWIG TRIO INTERPRETA BEET...
	JordiP a EL LUDWIG TRIO

OBC
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

CENTENARI BERNSTEIN

KAZUSHI ONO I NIKOLAJ ZNAIDER

16, 17 I 18 DE FEBRER DE 2018
SALA 1 PAU CASALS.

KAZUSHI ONO director
NIKOLAJ ZNAIDER violí
ILONA KRZYWICKA soprano
ANDREW TARDET narrador
COR LIEDER CÀMERA
COR MADRIGAL
VEUS - COR INFANTIL AMICS DE LA UNIÓ
BIG BAND DE L'INSTITUT GUILLEM CATÀ
CORAL ESCODINES

Amb la col·laboració de l'**ORQUESTRA SIMFÒNICA DE L'ESMUC**

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb #auditori #obc

Jo crec que hagués estat molt bé que sota el títol de **Centenari Bernstein** l'**OBC** ens hagués ofert un concert íntegrament dedicat al genial compositor i director d'orquestra, que a banda de les obres simfòniques té molt bona música per al teatre musical que ben bé haguessin pogut conformar un programa magnífic i molt més homogeni que alternar a **Bernstein** amb **Tordera** o era John Williams?, **Bruch** i **Copland**.

La primera obra del programa era un encàrrec de la pròpia **OBC** en el marc del seu fantàstic projecte "Ara et toca a tu" al jove compositor **Arnaud Tordera** (Tona 1986) que ha convocat a dalt de l'hemicicle a l'**OBC**, la **Big Band de l'Institut Guillem Catà** la **Coral Escodines** i amb la col·laboració de l'**Orquestra Simfònica de l'ESMUC**.

Illa Esperança, que és com s'anomena l'obra que s'ha estrenat aquest divendres és una cantata dividida en tres parts: El món obscur, Fent camí i l'Illa esperança que dóna el títol a l'obra. És una obra ideal per aquest projecte integratiu i pedagògic a la recerca de la integració social mitjançant la música, amb melodies agradable si fàcilment cantables que a força de ser repetides s'enganxen al cervell de l'escollador i als joves intèrprets a qui va destinada, potser per això Tordera també ha buscat un embolcall que ens apropa a les bandes sonores de John Williams que tan predicament tenen i que totes s'acaben assemblant, per fer-ho més atractiu. Si és una manera d'aproximar al jovent a la música, em sembla més que excel·lent, encara que l'obra m'hagi semblat excessivament llarga pel poc desenvolupament temàtic i la repetició constant i alternant de les tres melodies principals. La interpretació sorollosa del mestre **Ono** va fer trontollar l'equilibri i va posar molt més enllà dels seus límits i capacitats a la **Coral Escodines** de Manresa, que es notava molt que en aquests menesters i davant d'una massa

	STAATSOOPER DE VIENA 2017/2018:...
	Kiko a TRISTAN UND ISOLDE ACTE 2: KAU...
	Josep R. Noy a TRISTAN UND ISOLDE ACTE 2: KAU...
	Fer a TRISTAN UND ISOLDE ACTE 2: KAU...
	Fer a LICEU 2017/2018: ATTILA (ABDRA...)
	Rai a TRISTAN UND ISOLDE ACTE 2: KAU...
	jordifosal a TRISTAN UND ISOLDE ACTE 2: KAU...

de projecció i impostació, entre d'altres també importants, per tal de superar la desmesurada presència orquestral. que els ha passat per sobre de manera despietada.

Després d'aquesta mena de B.S.O de Harry Potter, però a la catalana i ja amb l'**OBC** completament sola en el "seu" hemicicle, es va interpretar l'engresador, bellíssim i brillant "El Salón México" de **Aaron Copland**, que va suposar un cop dur per a l'obra de **Tordera**, tan vàlida per a la funció que té, però despietadament feble davant d'una obra escrita fa 80 anys i encara tan vital i resplendent com el primer dia.

Magnífica versió la que han ofert el mestre **Ono** i l'**OBC**, potser més pausada que altres versions més "made in USA" que hem escoltat, però sense deixar de mostrar tot l'encant d'una obra de caire folklòric i popular, amb una mestívola orquestració que segurament va servir de guia a **Bernstein** uns anys més tard, i que el mestre japonès va saber servir amb una **OBC** més implicada i energètica que la setmana passada.

Encara no entenc que hi pintava en mig d'aquest homenatge o commemoració, el concert per a violí i orquestra de **Max Bruch**, una obra que no s'escau o jo no li sé veure, a l'univers **Bernstein**. Pe l'ocasió s'ha comptat amb un dels violinistes més reputats i refinats del panorama actual, el danès **Nikolaj Znaider** que amb un so refinat, polit, precís i preciós s'ha passejat a plaer per aquesta partitura tan reconeguda, amb dolçor potser excessiva però amb una serenor i admirable. Al públic i també en a mi ha agratit molt fet que sense la necessitat de mostrar gaire insistència va motivar una canònica propina bachiana d'efectes immediatament beneficis per a propis i estranys.

A la segona part ens esperava la simfonia número 3 "Kaddish" que l'**OBC** interpretava per primvea vegada i que servia alhora que per donar-la a conèixer al públic de l'orquestra després de 55 de la seva composició. L'obra comptava amb la soprano solista, la polonesa **Ilona Krzywicka**, l'actor **Andrew Tarbet**, el popular Alfred de La Riera, que va recitar el text que **Bernstein** intercalà a mode de pregària lament en aquesta simfonia de 3

moviments subdividits cadascun d'ells en un altre i que tot i jugar constantment amb un llegatge d'atonalitats amables i rebuscades melodies molt properes a altres temes del compositor, conté aquella genial capacitat teatral d'atreure l'atenció per acabar captivant en aquest instant dramàtic que caracteritza l'obra del compositor de Massachusetts.

Una obra important que necessita d'una direcció experta, capaç d'equilibrar orquestra amb cor i solista, sense deixar res a l'atzar perquè l'obra està farcida de paranyos que sortosament varen ser superats amb nota.

Tant l'**OBC** que ahir em va semblar una altra orquestra en comparació amb la setmana passada, com l'exceŀlent cor format per els habituals col·laboradors de la casa el **Lieder Càmera** i el **Madrigal**, a manca del Cor Nacional que hauria de tenir l'orquestra Nacional i el Cor Infantil Amics de la Unió que sembla haver pres la plaça al Vivaldi, tot i que jo crec que estan per sota el nivell que acostuma a oferir el cor del IPSI, van estar a un bon nivell, per l'exigència requerida i l'exceŀlència demostrada, amb unes intervencions corals bellíssimes, molt ben resoltes en l'equilibri i la projecció.

La soprano **Ilona Krzywicka** em va semblar que començava molt desafinada, però va resoldre aviat l'ensurt i es va imposar en la seva bellíssima intervenció, un d'aquells moments made in Bernstein, en el que el compositor sabia com aturar el temps.

Al final i malgrat algunes desercions incomprendibles durant la interpretació de la simfonia, l'èxit assolit va ser rotund i contundent, amb especial reconeixement al cors.

El concert es repeteix avui i demà diumenge. Cal conèixer aquesta tercera simfonia i també gaudir d'un bon violinista.

Comparteix:

Facebook 8

Correu electrònic

Twitter

G+ Google

Imprimeix

M'agrada

3 bloggers like this.

FINS AQUEST MOMENT A IN FERNEM LAND

6,328,251 visites

Related

OBC 2015/2016: MISSA DE BERNSTEIN
A "Auditori"

L'OBC I LA SIMFONIA DELS MIL DE MAHLER (celebració del 70è aniversari)
A "Auditori"

OBC 2016/2017: LOBGESANG DE MENDELSSOHN
A "Auditori"

PÀGINES AMB ELS MILLORS FILS

STAATSOOPER DE VIENA

Ús de cookies Aquest web utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continueu navegant entenem que les accepteu. [Our Cookie Policy](#)

Accepta i tanca

EL LUDWIG TRIO
INTERPRETA
BEETHOVEN I
BRAHMS A
SABADELL

TRISTAN UND
ISOLDE ACTE 2:
KAUFMANN-
NYLUND-
ZEPPENFELD-
FUJIMURA-BSO-
NELSONS

EL QÜESTIONARI
IFL DE MARGA
FERNÁNDEZ-
VILLAVERDE

LICEU 2017/2018:
ATTILA
(ABDRAZAKOV-
PIROZZI-LADYUK-
BROS;SCAPPUCCI)

STAATSOPER DE
VIENA 2017/2018:
DAS RHEINGOLD
(Bechtolf-)

MET 2018/2019: LA
NOVA TEMPORADA
AL CINEMA

LICEU 2018/2019:
LA TEMPORADA

OPER FRANKFURT:
L'AFRICAINA -
VASCO DA GAMA
DE CIACOMO
MEYERBEER

IN FERNEM LAND

M'agrada la pàgina

Sigues el primer dels teus
amics a indicar que
t'agrada

Bocachete

Avui hi he anat. Realment, la primera obra és fluixeta. El projecte és molt interessant i és d'aquelles coses que ha de fer una orquestra nacional, pública, etc. Per als nois de la big bang i del cor, fer aquests concerts deu haver estat una experiència impagable. Ara, el resultat, musicalment parlant... Potser l'autor ha comptat massa amb la col·laboració o les idees dels nois, com diu en el vídeo de presentació? O potser ha volgut fer una obra massa "fàcil" (sí que soña a banda sonora, sí). El cas és que, per dir un cas, Britten feia obres "fàcils" perquè les fessin nens i joves i funcionen bé, encara avui, i tenen música de qualitat. Aquesta obra nostra, però, no acaba de quallar, penso. Hi ha un excés de volum, que acaba fent l'obra monòtona. Quan toquen els nois, sempre ho fan amb tota l'orquestra a tota pastilla, de manera que no se senten. Potser hauria valgut la pena que hi hagués alguns moments més concertants, on aquesta formació de banda o les guitarres i teclats adquirissin un cert

← EL PRIMER RECITAL DE BENJAMÍN BERNHEIM

EL QÜESTIONARI IFL DE JESÚS FERNÁNDEZ →

7 COMMENTS

Oscar Boada

Benvolgut Joaquim. Tots fem camí. A vegades, el camí que fem és petit i no el transita ningú. Jo estic content de veure que pel camí que hem construït, hi ha passat algú i l'ha utilitzat per anar tan lluny com ha pogut. Bravo, doncs, per al cor de Granollers! Si no hi ha alternança (des de la grandiosa Jeanne d'Arc, no hem tornat a l'Auditori amb l'OBC) és perquè els nostres responsables culturals opinen que el Cor Vivaldi té una sonoritat que no és infantil. Et voilà! No cal que et digui, que no penso fer cap esforç per infantilitzar el so del Cor, que és el que és i així es quedrà!

★ M'agrada

17 DE FEBRER DE 2018 A LES 6:47

RESPOSTA

Inés

D'acord, Joaquim. Bernstein és un magnífic compositor no massa conegit aquí. També va ser un esplèndid pedagog.

Un programa íntegrament dedicat a la seva obra hagués estat molt encertat.

★ M'agrada

17 DE FEBRER DE 2018 A LES 9:13

RESPOSTA

Joan

Jo he enyorat la simfonia per a mòvil i orquestra del passat diumenge i hauria trobat molt encertat que l'obra estrena, donades les seves dimensions, hagués tancat la vetllada en lloc d'obrir-la xq hauria aprofitat x tornar cap a casa. La idea se m'ha acudit quan he vist que els convidats que seien a la meva fila abandonaven l'auditori, després d'aplaudir generosament la 1a obra, com a elefantets a cal brocante. No fos cas q els obliguéssem a sentir un pessat concert de violí. A més hi ha hagut l'adagio de Bach de propina i el saló mexicà. Massa figues i massa paners. A la 2a una simfonia kaddish que tot i apreciar els matisos orquestrals de l'OBC m'ha fet preguntar-me tota l'estona com sonaria amb un altre cor més compacte i amb més assajos i, això no és gaire original, amb algú de casa cantant la part vocal. Si el que portes de fora no millora el que tens no té sentit. El narrador sí m'ha agrat.

★ M'agrada

18 DE FEBRER DE 2018 A LES 0:08

RESPOSTA

SEGUEIX-ME A TWITTER

Tuits de @InFernemLand

Joaquim

@InFernemLand

EL QÜESTIONARI IFL DE
MARGA FERNÁNDEZ-
VILLAVERDE

infernemland.blog/2018/04/17/el-...

Incrusta-ho

Mostra-ho al Twitter

que, simplement, no són un cor avesat a aquestes coses. Bona voluntat no els nega ningú, però eren els que sortien pitjor parats. Però insisteixo que és un projecte magnífic (com el Cantània, per exemple) i que, si cada any fan un concert així, val la pena. També cal esperar que les obres que es facin puguin tenir més entitat.

M'ha sorprès (de nou) la poca assistència de públic: una mica més de la meitat d'aforament, potser (el segon pis era un desert, en la part del darrere). És d'aquells concerts que, només que vinguin els familiars dels nois de la banda i del cor, i els dels cors de l'altra peça, ja omplen molt. Res... Si han vingut, vol dir que el programa no ha cridat l'atenció; si no, tampoc és que hi hagi molt interès i, a sobre, els pobres nois tenen poc suport. Confirmem que el públic barceloní només es mou pel que és conegut: si West Side story esgota entrades no és perquè sigui de Bernstein (la seva tercera simfonia ha congregat a un nombre petit d'espectadors), sinó perquè és l'obra que és i, essencialment, per la pel·lícula.

La simfonia ha sonat molt bé (com també el concert de Bruch que, efectivament, no lliga gaire amb la resta del programa) i és francament recomanable. El que diu el Joan és cert: aquesta part solista, tan breu en el fons i que tampoc no té una dificultat extrema, ha de fer-la una cantant forana que tampoc no és coneguda (per tant, no atraurà més públic pel seu nom)? Segur que hi ha més d'una cantant a mà que podria fer-ho igual de bé i estalviem un viatge: hem de mirar per cantants de proximitat i kilòmetre zero.

★ M'agrada

18 DE FEBRER DE 2018 A LES 17:05

RESPOSTA

elioronco

A mi Znaider no m'ha semblat ni refinat, ni polit, ni precís. Té un so propi de l'escola russa, que no canvia mai, toqui l'obra que toqui. És un d'aquells intèrprets que s'imposen per damunt de la música i no s'adapten mai a res. Em pregunto si realment té criteris musicals o bé es limita a copiar allò que ha après diligentment dels seus professors. El seu estil romàntic no desentona del tot amb el concert de Bruch, però jo el vaig veure tocar el Sibelius i sonava exactament igual.

Tècnicament no és res de l'altre món. Al principi l'afinació era indefinida per culpa d'un vibrat amplíssim i uns portamenti poc precisos, i al tercer temps directament desafinava cada cop que el tema pujava a l'agut. Les frases lentes no tenien cap tensió i el vibrat sempre igual d'ample ho feia encara més monòton, i a sobre quan apianava el resultat era un so tremolós del qual s'avergonyiria fins i tot un estudiant de grau mig. Jo el trobo un dels violinistes més avorrits que he escoltat mai, i això que n'he vist uns quants... En fi, un músic conservador tocant música conservadora en un homenatge a Bernstein... tot plegat molt poc encertat. I pensar que fa tot just tres dies que a la sala del costat va tocar la Kopatchinskaja!!

La resta del concert m'ha semblat magnífic (semeja mentida com pot canviar l'orquestra d'una setmana a l'altra... tant poc professionals són els músics?). L'obra de Tordera és bonica i efectista. Pot semblar "peliculara" però això em sembla un encert ja que per a la majoria dels nanos la música de pel·lícules és l'únic punt de contacte amb la tradició "clàssica", i això pot ajudar a que s'interessin pel repertori simfònic. En qualsevol cas, el projecte va en la línia dels esforços de Bernstein com a divulgador musical, sobretot amb els seus famosos concerts per a joves, i trobo que encaixa perfectament en un programa dedicat al seu centenari. Igual que l'obra de Copland, amic i mentor de Bernstein. Amb aquestes tres peces ja quedava un concert complert i coherent, però si calia omplir, enllloc del Bruch s'hauria pogut aprofitar la presència dels cors per interpretar els magnífics Chichester Psalms, per exemple, tan fascinants com rars.

★ Liked by 1 person

18 DE FEBRER DE 2018 A LES 17:30

RESPOSTA

Xavier C.

+1 pels Chichesters

★ M'agrada

19 DE FEBRER DE 2018 A LES 18:40

RESPOSTA

Niklaus Vogel

completa llibertat, però també m'agradaria que en la mesura del possible, no s'utilitzés un llenguatge ofensiu o groller. In Fernem Land té la voluntat de ser un lloc plural. on pugui conviure totes les opinions possibles, sempre que siguin respectuoses i tolerants amb la resta de les idees i les persones que s'expressen. Però en qualsevol cas, em reservo el dret de restringir la publicació d'aquells comentaris que atemptin contra aquesta llibertat i tolerància que m'agradaria que imperés Si algú volgués utilitzar de manera íntegra o parcial, algun dels continguts d'aquest blog, m'agradaria que m'ho fes saber. Per contactar-me:

ximowb@gmail.com

puguem escoltar en directe un Candide o les altres simfonies, les obres vocals...L'any passat l'audició de la Missa ja va ser una revelació...

★ M'agrada

19 DE FEBRER DE 2018 A LES 23:39

RESPOSTA

Deixa un comentari

Escriu aquí el comentari...

* Tweet *

Bloc a WordPress.com.

